

Prethodno pitanje

Sprečavaju li Protokol (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije, osobito njegov članak 14., načelo samo jednog sustava socijalne sigurnosti koji se primjenjuje na zaposlene i samozaposlene osobe, bilo da su u aktivnoj službi ili u mirovini, i načelo lojalne suradnje koje proizlazi iz članka 4. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji, da država članica naloži uključivanje u nacionalni sustav socijalne sigurnosti dužnosniku koji uz svoju djelatnost u službi Unijine institucije, uz njezino odobrenje, obavlja i dodatnu djelatnost podučavanja, i od njega zahtijeva uplaćivanje doprinosa iako je taj dužnosnik na temelju Pravilnika o osoblju već uključen u zajednički sustav socijalne sigurnosti institucija Europske unije?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2023. uputio Vrhoven administrativni sud (Bugarska) – Agencija po vpisvanijata/OL

(Predmet C-200/23, Agencija po vpisvanijata)

(2023/C 223/20)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhoven administrativni sud

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Agencija po vpisvanijata

Druga stranka u kasacijskom postupku: OL

Prethodna pitanja

1. Može li se članak 4. stavak 2. Direktive 2009/101/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njime propisuje obveza države članice da dopusti objavu društvenog ugovora za koji se u skladu s člankom 119. Targovskog zakona (Trgovački zakonik) zahtijeva upis ako taj ugovor osim imena članova društva, čija je objava obvezna u skladu s člankom 2. stavkom 2. Zakona za trgovačkija registar i registara na juridičeskite lica s nestopanska cel (Zakon o trgovačkom registru i registru neprofitnih pravnih osoba), sadržava i druge osobne podatke? Prilikom odgovora na to pitanje treba uzeti u obzir da je Agencija za upise subjekt javnog sektora protiv kojeg se, prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, može pozvati na odredbe Direktive koje proizvode izravan učinak (presuda od 7. rujna 2006., Vassallo, C-180/04, ECLI:EU:C:2006:518, t. 26. i navedena sudska praksa).
2. Može li se, u slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, pretpostaviti da je u okolnostima koje su dovele do spora u glavnom postupku obrada osobnih podataka koju provodi Agencija za upise nužna za izvršavanje zadaće od javnog interesa ili pri izvršavanju službene ovlasti voditelja obrade u smislu članka 6. stavka 1. točke (e) Uredbe 2016/679 ⁽²⁾?
3. Može li se, u slučaju potvrdnog odgovora na prva dva pitanja, nacionalna odredba poput odredbe članka 13. stavka 9. Zakona o trgovačkom registru i registru neprofitnih pravnih osoba, u skladu s kojom, kad se u nekom zahtjevu ili dokumentima koji se odnose na taj zahtjev navode osobni podaci koji se ne zahtijevaju zakonom, valja pretpostaviti da su osobe koje su stavile na raspolaganje taj zahtjev ili dokumente dale privolu za to da Agencija obrađuje te podatke te da im se omogući javni pristup, neovisno o uvodnim izjavama 32., 40., 42., 43. i 50. Uredbe 2016/679, smatrati dopuštenom kao razjašnjenje mogućnosti „dobrovoljne objave” u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 2009/101/EZ koja se odnosi i na osobne podatke?

4. Jesu li u svrhu ispunjenja obveze iz članka 3. stavka 7. Direktive 2009/101/EZ, u skladu s kojom države članice trebaju poduzeti potrebne mjere kako bi izbjegle bilo kakvu nedosljednost između onog što je objavljeno u skladu sa stavkom 5. i onog što se navodi u registru ili spisu te kako bi uzele u obzir interese trećih strana u pogledu toga da provjere sadržaje osnovnih dokumenata i druge informacije koje se odnose na trgovačko društvo koji se navode u uvodnoj izjavi 3. te direktive, dopušteni nacionalni propisi kojima se predviđa postupovna odredba (obraci zahtjeva, dostava preslika dokumenata u kojima su skriveni osobni podaci) za provedbu prava pojedinca u skladu s člankom 17. Uredbe 2016/679 da od voditelja obrade ishodi da se bez odlaganja obrišu osobni podaci koji se odnose na njega ako su osobni podaci čije se brisanje nastoji ishoditi dio javno objavljenih dokumenata koje je voditelju obrade na temelju slične postupovne odredbe stavila na raspolaganje druga osoba, koja je tom radnjom odredila i svrhu obrade koju je zatražila?
5. Djeluje li Agencija za upise u situaciji kao što je ona na kojoj se temelji glavni postupak samo kao voditelj obrade osobnih podataka ili je i primatelj tih podataka ako je svrhu njihove obrade kao dio dokumenata dostavljenih u svrhu objave odredio neki drugi voditelj obrade?
6. Predstavlja li vlastoručni potpis pojedinca podatak koji se odnosi na pojedinca čiji je identitet utvrđen, odnosno je li obuhvaćen pojmom „osobni podaci” u smislu članka 4. točke 1. Uredbe 2016/679?
7. Treba li pojam „nematerijalna šteta” iz članka 82. stavka 1. Uredbe 2016/679 tumačiti na način da pretpostavka postojanja nematerijalne štete zahtijeva osjetno oštećenje i objektivno razumljivu povredu osobnih interesa ispitanika ili je za to dovoljan puki kratkotrajni gubitak suvereniteta ispitanika nad njegovim podacima zbog objave osobnih podataka u trgovačkom registru, koji ispitaniku nije prouzročio nikakve osjetne ili štetne posljedice?
8. Može li se mišljenje koje je u skladu s člankom 58. stavkom 3. točkom (b) Uredbe 2016/679 izdalo nacionalno nadzorno tijelo, odnosno mišljenje br. 01-116(20)/01.02.2021 Komisije za zaštitu na ličnite dani (Komisija za zaštitu osobnih podataka, Bugarska), u skladu s kojim Agencija za upise nema nikakvu pravnu mogućnost ni ovlast da po službenoj dužnosti ili na zahtjev ispitanika ograniči obradu već objavljenih podataka, poslužiti kao prihvatljiv dokaz u smislu članka 82. stavka 3. Uredbe 2016/679 za to da Agencija za upise ni na koji način nije odgovorna za događaj koji je pojedincu prouzročio štetu?

- (¹) Direktiva 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o usklađivanju zaštitnih mjera koje, radi zaštite interesa članova i trećih strana, države članice zahtijevaju za trgovačka društva u smislu članka 48. stavka 2. Ugovora, s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera (SL 2009., L 258, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17. svezak 1., str. 275.)
- (²) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (SL 2016., L 119, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2023. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) –
„Toplofikacija Sofija” EAD**

(Predmet C-222/23, Toplofikacija Sofija)

(2023/C 223/21)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rajonen sad

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva u postupku za izdavanje platnog naloga: „Toplofikacija Sofija” EAD

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 62. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (¹), u vezi s člankom 18. stavkom 1. i člankom 21. UFEU-a, tumačiti na način da mu se protivi to da se pojam „domicil” fizičke osobe izvodi iz nacionalnih propisa kojima je predviđeno da se stalna adresa državljana države suda pred kojim je pokrenut postupak uvijek nalazi u toj državi i ne može se premjestiti u neko drugo mjesto u Europskoj uniji?